

1) Scrie câte un sinonim pentru sensurile din text ale cuvintelor „roi” și „necuprinse.”

Roi =multitudine

Necuprinse =nesfârșit

2) Motivează scrierea cu majuscula a substantivului „Pamânturi”, în textul poetic dat

Scriind cu majuscula cuvintele obișnuite, menite comunicării cotidiene, poetul le transformă pe acestea în semne cu putere absolută, în cuvinte înobilate.

3) Alcatuiește câte un enunț în care cuvintele frunte, respectiv nume să aibă sens conotativ.

Iar nasul se așază întotdeauna în fruntea bucatelor.

De atunci îi merse numele ca poate învinge pe oricine.

4) Menționează două teme/motive literare prezente în poezie

În poezie sunt prezente motivul soarelui și tema ciclicității viața-moarte

5) Transcrie două marci lexico-gramaticale prin care se evidențiază prezența eului liric în textul dat.

Textul abundență în marci lexico-gramaticale care evidențiază prezența eului liric: verbe la persoana întâi (sunt, port, desfasur, însusesc, alerg) și pronume personale la persoana întâi (mi-e pieritoare, îmi însusesc, croindu-mi)

6) Explică semnificația unei figuri de stil identificate în prima strofă.

În prima strofă identificăm o metaforă (sunt numai o verigă). Eul liric se substituie acestei verigi fragile, cu unitate pieritoare, dar din care rasar o multitudine de existente, de noi vieți. Este vorba despre ciclicitatea viața/moarte, în care moartea este exprimată explicit „adevărul” ei nume fiind unduire – termen preluat din fizică. Compararea existenței cu procesul periodic de propagare a unei unde este de o mare frumusețe poetică prin sugestiile declanșate.

7) Nu cred că este vorba de o opoziție totală între existente și morți. Viața este acțiune, elan și integrare în unitatea panteistă a naturii. La viața nu se poate ajunge decât prin moarte. Dialectica vieții și morții poate fi interpretată ca o sinusoidă. Golurile ar corespunde morții, iar culmile – vieții.

8) Elanul vital străbate apele eterne (apa fiind generatoare de viața și generatoare de moarte în același timp), își însușește esența celor care au murit și aleargă ager și mereu înnoit, ca un fior subtil.

9) Poetul concepe viața ca un elan frenetic care străbate întreaga natură. Viața și moartea formează împreună legea eternelor reîntoarceri. Existența este redusă la o simplă verigă dintr-un lanț infinit; adevărul sau nume este undulare, adică trecere efemeră de la o stare la alta stare la fel de scurtă.

SubiecteBac.NET

Limba și literatura română – Subiectul 1 - Varianta 21

1. scumpa=draga

arunca=trimite

2. este enumeratie

3. stoluri "fara numar"

4. tema iernii(al anotimpului inghetat)

motivul timpului

5. plumbul "meu"= meu este adjectiv pronominal posesiv

"ma" poarta= ma este pronume personal,pers I,sg,forma neaccentuata

6. "crusta argintie"= epitet cromatic

"ostiri de nori alearga"=personificare

(v-am dat o idee dar voi formulati o fraza frumos alcatuita)

7. aici gasiti voi

8. -este o mica descriere,in care fulgii sunt personificati

-apar epitetele: "fulgii sovaieiInici", "cerul vanat"

-metafore: "stropi de piatra scumpa"

9. Expresivitatea denota din asocierile neasteptate de cuvinte,din modificarile semantice induse,din constructiile topice neobisnuite si din figurile de stil sau a simbolurilor.

SubiecteBac.NET

Limba si literatura romana – Subiectul 1 - Varianta 22

1)Transcrie din textul dat, două cuvinte aparținând aceleiași familii lexicale

tristeți

trist

2)Motivează întrebuițarea liniilor de pauză în cea de-a doua strofă.

Structura „cât de rar” constituie o construcție incidentă care exprimă o apreciere a eului liric, o precizare a acestuia, și se desparte de restul propoziției prin linii de pauză. Ele marchează totodată o schimbare a intonației și pune în evidență o atitudine afectivă a eului liric.

3)Marchează prin subliniere silaba accentuată de cuvântul blestemul (Căci blestemul căzuse .../În gândul meu și-n tine)

Bléstemul

4)Menționează două teme/motive literare prezente în poezie

În poezie sunt prezente tema dragostei și tema imposibilității de a crea o punte de legătură, pe plan real, între sufletele îndrăgostite.

5)Precizează valoarea expresivă a utilizării adverbului „mai” în versul „Nici sufletele noastre nu-și mai puteau răspunde”

Îndrăgostiții intraseră sub stăpânirea unei unde care le tăia practic orice posibilitate de comunicare, atât la nivel verbal, cât și la nivel mai subtil, sufletelesc. Adverbul „mai” potențează această stare.

6)Explică semnificația a două figuri de stil diferite identificate în prima strofă.

În prima strofă remarcăm o comparație. Între cadrul exterior și cel interior se creează o paralelă: afară ploaia (a se observa verbul „prăvălise” care exprimă o acțiune în forță a elementelor naturii) dar și în interior, în cugetul eului liric, cade neîntrerupt (verbul a cădea este la imperfect, timp ce exprimă o acțiune de durată) o bură (ploaie însoțită de ceață) de tristeți, care pare asemănătoare cu o bucată de seu rânced, sugerându-ne senzația de repulsie pe care o avem față de substanțele unsuroase, cleioase. (un sinonim pentru repulsie este scârbă, iar acesta din urmă are și semnificația de „tristețe”, amărăciune). O altă figură de stil este metafora „o bură de-nnoptate tristețe” care întărește această senzație de cleios, unsuros.

7) Exprimă-ți opinia în legătură cu alternanța timpurilor verbale în textul dat.

Verbele la imperfect profilează acțiuni și stări nefinalizate, dar care exprimă permanentizarea senzației de nesiguranță, de confuzie sufletească. Verbele la timpul mai mult ca perfectul este un timp al rememorării și subliniază sentimentul de tristețe și nostalgie.

8) Îndrăgostiții se zbat fantomatici, într-o lume tulbure și imprecisă. Separați de imensități interioare, ei se opresc „ca doi arbori singuratici și desfrunziți” (comparație). Momentul acesta de repaus este o cumpănă, o răspântie, a cărei durată este subliniată pe de o parte de timpul verbului „a sta” (perfectul compus(cât și de repetiția acestuia. Ei sunt traversați de o undă nefastă, blestemată, care cunoaște un singur sens (pe unda ne-nturnată a Orei).

9) Expresivitate

Poetul descrie un tablou de iarnă cețoasă și neguroasă (e sfârșit de februarie –Făurar), punând în lumină paralelismul dintre codrul natural și cel interior prin comparația inedită din prima strofă. E atât de multă tăcere în acest cadru (liniște puhavă – personificare) încât pașii nu mai trezesc decât foarte rari ecouri. Cadrul natural devine cu adevărat infernal. Hoarde de duhuri, stoluri de destine își împletesc zborul într-un ritual înfricoșat. Deosebit de expresivă este personificarea : „Biruitoare pustiu scurma” desigur e vorba despre un pustiu sufletelesc, care scurmă neliniștit ca un imens animal iritat.

SubiecteBac.NET

Limba și literatura română – Subiectul 1 - Varianta 23

1. pamant,cer
2. Este o invocatie retorica sau o chemare la adresa lumii inconjuratoare,procedeu prin care autorul da poeziei o nota expresionista.
3. Fata blonda a pus inima tuturor pe jar.
4. O tema specific blagiana este trupul vazut ca o inchisoare si mai ales tema filozofica.
5. rima alba si fara un ritm stabil
6. Valoare expresiva a verbului la conjunctiv este data de marcile afective pe care le exprima in contextul stilistic(atitudini si trairi subiective).
7. "insumi" are rolul de a pune in evidenta persoana la care se refera,respectiv punerea in evidenta a eului liric.
8. Enumeratia in general,are rolul de a evidentia atitudinea poetului si starile lui sufletesti si reprezinta o puternica coordonata expresiva.
9. Autorul adopta o atitudine de admiratie fata de lumea inconjuratoare.

SubiecteBac.NET

Limba si literatura romana – Subiectul 1 - Varianta 24

1. se desteapta= adorm

anotimp= ?

2. Linia de pauza are rolul de a atrage atentia cititorului asupra trairilor afective ale eului liric si confera o frumoasa nota de expresivitate.

3. icoana, al comorii

4. tema iubirii, tema filozofica, tema timpului infinit

5. "ca-n rana"=comparatie

"stravechiului verde copac"=epitet dublu

6. Folosirea verbelor si a pronumelor la pers a II a creeaza accentuarea unui subiectivism al poeziei prezente.

7. Cuvantul poveste ar reprezenta un antonim al cuvantului moarte, deoarece povestea ar putea reprezenta in viziunea blagiana viata insasi, vazuta ca un basm in care personajele principale sunt oamenii si care intr-o coordonata filozofica ar desemna foarte bine ideea potrivit careia "povestea este viata insasi".

8. In ultima strofa apar:

- imagini vizuale: " lava patrinsa de luna"

- comparatie sugerata in primele doua versuri ale ultimei strofe, redata de faptura care cu schimbul devine atat odihna cat si furtuna.

9. Titlul este un substantiv comun, simplu si reprezinta si cuvantul care domina intreaga poezie blagiana. Poetul isi simte sufletul invadat de puterea iubirii, gasind in ea modalitatea prin care existenta capata sens. Blaga este si filosof si potrivit lui, existenta nu este posibila decat prin existenta iubirii.

SubiecteBac.NET

Limba si literatura romana – Subiectul 1 - Varianta 25

1 surasul-zambetul

palpaire-miscare

2 linia de pauza izoleaza o constructie incidenta de regenta ei, accentuand dramatismul traiirii locutorului

3 vb si pron la pers I :isi, sarut ,adun

4 tema naturii, tema filozofica a tristetii metafizice

5 cultivarea versului alb, si tehnica ingambamentului

6 vb au valoarea prezentului etern potentand vesnicia naturii si a sentimentelor

7 titlul-subst ce repr motivul fundamental al intregului discurs liric. De asemenea titlul accentueaza ideea starii de spirit a locutorului care se simte solitar, stare generata de raceala fiintei iubite.

8 cea de-a 3 strofa evidentiaza aspiratia locutorului spre absolut, dar si spre implinirea sentimentului de iubire, idee accentuata de o gama variata de fig de stil: epitetul "maini tomnatic" etc. de asemenea prin suita de pron la pers a 2 a, strofa imbraca forma unui monolog liric de tip adresat

9. imag artistice: o gama variata de fig de stil, metafore, comparatii

SubiecteBac.NET

Limba si literatura romana – Subiectul 1 - Varianta 26

1. soarta=destin,ursita

a creste=a se inalta,a accede

2. Virgulele desemneaza o repetitie prin care poetul atrage atentia celui care citeste asupra mesajului transmis prin intermediul acestei poezii.

3. I-a iesit in drum exact cand se astepta mai putin.

4. tema filozofica,tema destinului

motivul mortii(al marii treceri)

5. casa "mea"=adjectiv pronominal posesiv

sa umblu=verb la conjunctiv prezent,persoana a I a,singular

6. rima alba si ritm liber

7. Enumeratia ampla realizeaza o expresivitate aparte...etc

8. In discursul liric poetul foloseste verbe la indicativ prezent si conjunctiv prezent.

9. Poetul dedica intreaga poezie cititorilor reusind sa le transmita acestora dorintele si trairile sale.etc (depinde de interpretarea fiecaruia)

SubiecteBac.NET

Limba si literatura romana – Subiectul 1 - Varianta 27

1. nestavilita= navalnica,impetuoasa
a cutreiera= a hoinari,a colinda
2. Ghilimelele sunt folosite pentru a arata interventia eului liric in poezia data.
3. In coltul camerei au fost asezate doua fotolii rosii.
Coltul cainelui a fost rupt in urma unei dispute inversunate.
4. "nestavilita nebunie"=epitet
"dulcea sete"= epitet si inversiune in acelasi timp
5. "mi-am plamadit"=pronume personal,pers I singular,forma neaccentuata
"vartejul meu"= adjectiv pronominal posesiv
6. rima alba,ritm instabil
7. In viziunea lui Blaga pana si in iad se poate gasi un colt de rai,gandindu-ne la faptul ca iadul ar putea insemna viata insasi,cu bune si cu rele, iar raiul o bucatica de fericire in acest imens tumult de neazuri numit viata.
8. Interogatiile retorice este folosita cu scop expresiv si consta in formularea unei intrebari de la care nu se asteapta raspuns.
9. Titlul este o expresie in limba latina si inseamna "iata omul".Blaga foloseste aceasta expresie pentru a prezenta conditia umana in raport cu trairile sufletesti pe care omul le are cu privire la aceasta.etc.

SubiecteBac.NET

Limba si literatura romana – Subiectul 1 - Varianta 28

1. toamna,frunza,ramura,pamant

2. Este scris cu majuscula pentru a evidentia anotimpul care marcheaza intreaga poezie.Septembre constituie un fel de "protagonist",in jurul caruia este concentrata intreaga poezie.

3. L-am sunat imediat ce am ajuns acasa.

Clopotele bisericii au sunat trist si indelung intreaga dupa-amiaza.

4. "am fi"haraziti=verb la conditional optativ,pers a I a,plural

"sa tritem"=verb la conjunctiv prezent,pers a I a,plural

5. Tema poeziei este a anotimpului melancoliei si tristetii,a anotimpului belsugului si nuantele de caramiziu al frunzelor,tema toamnei.

6. "pamantu-si trimite cocorii"=personificare

7. Exclamatii desemneaza trairile puternice ale poetului in fata culorilor toamnei,anotimp pe care poetul il descrie intr-un mod aparte.

8. Mijloacele artistice sunt:

-epitetele: "ramura goala"

-metafora: "extazica boala", "lemnoasele membre"

-imagine auditiva(in ultimul vers)

-imagine vizuala(in primele doua versuri ale ultimei strofe)

9. Expresivitatea este data de figurile de stil,de imaginile vizuale si auditive...etc.

SubiecteBac.NET

Limba si literatura romana – Subiectul 1 - Varianta 29

1. timpul: ceasul, durata, clipele

2. Substantivul "cuvant" este scris cu majuscula deoarece semnifică esența omului, cuvântul îl diferențiază de celelalte regnuri. Este totodată scris cu majuscula pentru a individualiza.

3. Își ascultă inima

Nu-și ascultă părinții.

4. Motivul timpului,

5. Prezența versului alb și a monorimei

6) Explică valențele stilistice ale utilizării indicativului prezent, în text.

Pentru a ilustra faptul că doar prezentul este real, că timpul nu are decât o realitate – clipa – poetul folosește indicativul prezent. Indicativul, după cum se știe, exprimă o acțiune sigură și considerată ca reală.

7) Evidențiază relația dintre titlu și conținutul poeziei.

Conținutul poeziei se referă la modul de a percepe timpul nu cu un ceas care măsoară secunde, minute, ore ci cu un ceas psihologic sau chiar filozofic. Eul liric va percepe timpul nu numai din punct de vedere al omului ci și din punct de vedere al altor regnuri (vegetal și mineral). Poezia este o meditație asupra trecerii implacabile a timpului, asupra ireversibilității acestuia.

8) Comentează paralelismul sintactic pe baza căruia este structurat textul dat.

Textul poeziei este structurat pe baza unui paralelism sintactic în ritm simetric, enumerativ. Există trei situații pentru acțiunea de „ascultare” a ceasului, și alte trei pentru acțiunea de „aruncare” a acestuia. Se ascultă cu urechea dreaptă și se aude bătaia clipelor din viața proprie, se ascultă cu urechea stângă și se aude bătaia clipelor din viața celuilalt (a iubitei) – stânga fiind partea din corp în care e așezată inima – dacă se ascultă cu osul frunții se măsoară durata/vechimea universului. Dacă dorește să se sustragă trecerii implacabile a timpului, omului nu-i rămâne decât să arunce ceasul în diverse medii distructive care îl vor trimite înapoi pe scara evoluției mai întâi în ipostaza de copac, apoi în ipostaza de piatră, de la organic la anorganic. Aruncat în neant, ceasul întâlnește memoria morților, fiindcă lumea de dincolo este lumea veșniciei, iar omul devine Cuvânt și cunoaște timpul divin, infinit.

9) Ilustrează una dintre caracteristicile limbajului poetic (de ex. expresivitate, ambiguitate, sugestie, reflexivitate), prezente în textul dat.

Expresivitate

Geo Bogza posedă capacitatea de a evoca imagini vii care îi impresionează pe cititori. Timpul se lasă perceput cu simțul auzului, apoi cu un os al craniului – fruntea – simbol al ființei gânditoare. Aruncat simbolic în apă sau în foc, elemente de bază ale Universului, în concepția vechilor greci, el devine pe rând copac sau piatră, trece de la organic la anorganic. Aruncat în neant, timpul este ascultat cu memoria morților, iar omul devine Cuvânt, devine asemenea Divinității, pregătit să creeze lumea de la început, poate o nouă lume supusă altor legi.

SubiecteBac.NET

Limba și literatura română – Subiectul 1 - Varianta 30